

کفاشان تهران در سایه رکود: تولید به ۲۰ درصد رسیده، پاسخ به بحران کجاست؟

احمد شیعه، رئیس اتحادیه صنف کفاشان دست‌دوز تهران درخصوص وضعیت بازار کفش تهران گفت: ما با ۲۰ درصد توان تولید کار می‌کنیم و ۸۰ درصد توان تولید تعطیل است. وضعیت ما از زمان کرونا بدتر شده است و در واقع تولیدکننده در کشور مثل گوشت قربانی می‌ماند و هر کسی از راه می‌رسد می‌خواهد تکه‌ای از آن را ببرد.

به گزارش خبر پایگاه اطلاع رسانی سپهر، احمد شیعه، رئیس اتحادیه صنف کفاشان دست‌دوز تهران درخصوص وضعیت بازار کفش تهران گفت: ما با ۲۰ درصد توان تولید کار می‌کنیم و ۸۰ درصد توان تولید تعطیل است. وضعیت ما از زمان کرونا بدتر شده است و در واقع تولیدکننده در کشور مثل گوشت قربانی می‌ماند و هر کسی از راه می‌رسد می‌خواهد تکه‌ای از آن را ببرد.

شیعه درباره مشکلاتی که باعث شده است توان تولید به ۲۰ درصد برسد، افزود: دلار قیمت ثابتی ندارد و در نوسان است. مواد خام اولیه براساس قیمت دلار قیمت گذاری می‌شود. این درحالی است که توان خرید تولیدکننده تا یک حد به خصوصی است و مواد اولیه جنس خام است اما کالای تولیدکننده جنس آماده است و فروش سخت است.

وی با بیان اینکه مسئله دیگر بحث فاکتور است، گفت: فروشنده‌های مواد اولیه فاکتور را باز نگه می‌دارند و تولیدکننده نمی‌داند چه قیمتی را برای جنس تولیدی خود بگذارد و فروشنده مواد اولیه هم می‌گوید باید قیمت دلار مشخص شود. قیمت دلار هم بالا و پایین می‌شود. البته اگر قیمت دلار پایین بیاید، از مبلغ فاکتور کم نمی‌شود اما اگر بالا برود، به قیمت فاکتور اضافه می‌شود. این مشکلاتی است که در صنف ما ایجاد شده و ما را دچار مشکل کرده است.

شرایط کار برای تولیدکنندگان سخت است

شیعه در خصوص نیروی کار گفت: کار نیست و بازار در رکود است، تولیدکننده اگر بخواهد نیروی کارگر خود را نگه دارد، باید حقوق‌اش را بپردازد اما توان پرداخت حقوق ندارد. بنابراین نیروی کارگر معترض است. همه این مسائل دست به دست هم داده است و اول به تولیدکنندگان، دوم به بانکدار و سوم به تک فروشی‌ها خیلی سخت می‌گذرد.

وی درباره تاثیر افزایش نرخ مواد پتروشیمی بر بازار امسال گفت: بعضی از مسائل دولتی است و برخی مسائل شخصی است. در رابطه با مسائل دولتی، طبیعی است وقتی برای مثال قیمت مواد اولیه یا مواد پتروشیمی‌ها ۳۰ درصد افزایش می‌یابد تا به دست ما برسد چون ۳۰ درصد گران تر خریدار است و با مزد کارگر و سود به ۵۰ درصد می‌رسد. این مسئله برای تولیدکننده سخت است و برای مصرف کننده هم سخت می‌شود. برای مثال اگر پارسال قیمت یک جفت کفش یک میلیون تومان بوده، امسال همان کفش یک میلیون و ۷۰۰ هزار تومان است و به این ترتیب قیمت کفش نسبت به سال قبل ۷۰ تا ۸۰ درصد گران تر شده است.

کفش چینی از دو کانال شمال و جنوب وارد کشور می‌شود

شیعه در پاسخ به این سوال که چند درصد بازار کفش تولید داخل و چند درصد واردات از چین است، گفت: مدتی مانع واردات کالای چینی شدند و از نظر قانونی هم ورود کفش چینی جزو جنس‌های ممنوعه است اما به مرور زمان از طریق واردات کالای چینی آزاد شد و اینکه به چه صورت انجام می‌شود، از آن بی اطلاع هستیم. اما از هر ۱۰۰ مغازه، ۵ مغازه کفش چینی می‌فروشند و ۹۵ مغازه دیگر کالای ایرانی می‌فروشند.

وی ادامه داد: کالای چینی به صورت عمده از جنوب و مناطق آزاد وارد می‌شود و هر کسی می‌تواند ۸۰ دلار کالای مسافری از مناطق آزاد خارج کند اما دیده می‌شود که یک نفر با خود ۲۰ جفت کفش خارج می‌کند. در حالی که تولیدات ایرانی در حال حاضر در حد کالای خارجی است و کیفیت و کمیت خوبی دارد و نسبت به کالای چینی بسیار با دوام‌تر است. جالب این است که جنس خارجی تضمینی ندارد اما کفش ایرانی ضمانت دارد.

در ایران تولیدکننده گوشت قربانی است

شیعه در پاسخ به این سوال که در سال‌های اخیر خصوصاً بعد از کرونا چقدر بازار شما کوچک شد و چند تولیدکننده از این بازار به دلیل مشکلات خارج شدند، گفت: آمار دقیقی در این خصوص در دسترس نیست به ویژه اینکه بقدری درآمدهای مجهول در ایران وجود دارد که بسیاری می‌گویند چرا کار کنیم و با سازمان دارایی و بیمه سروکله بزنیم.

در واقع تولیدکننده در کشور مثل گوشت قربانی می‌ماند و هر کسی از راه می‌رسد می‌خواهد تکه‌ای از آن را ببرد.

وی افزود: آمار کلی ما نشان می‌دهد که در زمان کرونا با اینکه بازار تعطیل بود؛ اما وضعیت آن زمان ما از الان بهتر بود. یعنی ما نسبت به دوران کرونا افت داشتیم و رشد نداشتیم. با اینکه در زمان کرونا کسی در خیابان نبود و سرکار نمی‌رفتند و مدرسه‌ها هم تعطیل بود؛ اما حداقل مردم یک حرکت اقتصادی نرم و کوچک را داشتند اما الان هیچ حرکتی وجود ندارد. نه فقط در صنف ما بلکه کلیه اصناف در این وضعیت هستند.

وضعیت کارگران افغان در بازار کفش تهران

شیعه در خصوص تاثیر تولیدکنندگان و کارگران افغان در بازار کفش ایران گفت: در گذشته کارگر افغان که برای استخدام مراجعه می‌کرد با مزد کمتر از کارگر ایرانی مشغول به کار می‌شد اما با گذشت زمان کارگر افغان خود را به کارگر ایرانی رساند و این باعث شد که حقوق پرداختی به کارگر افغان در حد حقوق پرداختی به کارگر ایرانی رسید و این از دلایلی است که در بازار نفوذ کردند.

وی ادامه داد: البته در حال حاضر از همه خواستیم که کارگران افغانی که پاسپورت و مجوز ندارند و شناسایی نشده‌اند را استخدام نکنند و همین امر زمینه کار کارگر ایرانی را فراهم می‌کند اما از طرفی هم نیروی کار کم شده است چون کارگران معتقدند کار کفش کار سختی است. بنابراین اگر بازار رونق اقتصادی داشت، همه وجود کمبود کارگر را احساس می‌کردند اما چون بازار راکد است، تولیدکننده در حد توان خود تولید نمی‌کند و لذا نیروی کار کمتر به کار گرفته می‌شود.

از حدود ۵ هزار تولیدکننده کفش در تهران ۲۰۰ تا ۳۰۰ تولیدکننده افغان هستند

رئیس اتحادیه کفاشان دست دوز تهران خاطرنشان کرد: اغلب تولیدکنندگان افغان سابقه ۱۰ الی ۳۰ سال در بازار ایران دارند اما هیچ مجوزی از اتحادیه ندارند و بدون مجوز کار می‌کنند. بنابراین مالیات پرداخت نمی‌کنند و از کارگران افغان در کار استفاده می‌کنند و از حساب‌های بانکی قرضی استفاده می‌کنند؛ یعنی با همان روشی که صاحب ملک، مغازه، کارگر و خانه و ویلا در ایران شده‌اند و سند املاک خود را به نام دیگران زده‌اند با همان روش هم کار می‌کنند. البته برخی از آنها زیر نظر دولت و با مدارک و مجوزهای لازم توانستند کارت اتحادیه را دریافت کنند. لذا به طور کلی آمار دقیقی از تولیدکنندگان افغان در بازار ما موجود نیست اما از ۵ هزار تولیدکننده کفش در تهران ۲۰۰ تا ۳۰۰ تولیدکننده افغان هستند و در بازار کیف تعدادشان بیشتر است.

شیعه درباره صادرات کفش از کشور نیز گفت: در خصوص کفش‌های ماشینی، دمپایی و صندل به عراق، پاکستان، آفریقا، افغانستان، ترکیه و سوریه صادرات داریم و چون دلار گران شده است، قیمت یک جفت دمپایی برای آنها یک دلار و کفش‌های بچه گانه و زنانه ۵ دلار است که برای آنها پولی محسوب نمی‌شود.

وی ادامه داد: با این وجود کفش‌هایی هم در کشور تولید می‌شود که حدود ۳۵ دلار قیمت دارد اما صادرات این کفش‌ها اندک است و بخش عظیمی از صادرات کفش مربوط به کفش‌های ماشینی و صندل است.

نسبت به سال گذشته ۳۰ تا ۴۰ درصد افت تولید داشتیم

شیعه در پاسخ به این سوال که در سال‌های اخیر چند نفر از بازار کفش خارج شدند؟ گفت: حدود ۱۰ درصد از بازار خارج شدند. البته در بازار ما شرایط برندها فرق دارد و برندها شرایط خاص و مشتری خاص خود را دارند اما اگر قیمت کفش نسبت به پارسال ۷۰ تا ۸۰ درصد افزایش یافته است، به دلیل گرانی مواد اولیه، حقوق کارگر و هزینه‌های تولید است و در این شرایط سود تولیدکننده بسیار ناچیز است.

رئیس اتحادیه صنف کفاشان دست دوز تهران در پایان در پاسخ به این سوال که پیش بینی شما برای شب عید چیست؟ گفت: همین الان مغازه داران و تولیدکنندگان ما برای شب عید ترس دارند و به همین دلیل شاهد هستیم امسال نسبت به سال قبل تولیدکنندگان ۳۰ تا ۴۰ درصد افت تولید داشته‌اند.